

DE KIKKERKONING

Ver weg in een mooi land was eens een beeldschoon prinsesje.

Ze woonde in een prachtig kasteel aan de rand van het bos.

Het prinsesje zat graag bij de vijver in de kasteeltuin.

Dan speelde ze met haar gouden bal. Ze gooide de bal zó hoog op dat de zonnestralen de gouden bal lieten schitteren en glanzen. Maar op een dag glipte de bal uit haar handen en stuitte 'tjoep!' de vijver in. De prinses kon er niet bij. Ze barstte in snikken uit. "KWAAAAAAK", hoorde ze opeens. Ze zag een lelijke dikke kikker.

"Als ik die bal voor je haal, wat is dan mijn beloning?"

"Oh alles!" zuchtte de prinses, "mijn parels, mijn juwelen, mijn kroontje..."

"Ik wil dat je me een beetje lief vindt. Dat ik van je bordje mag eten, uit je gouden bekertje mag drinken en dat ik op je kussentje mag slapen..."

"Dat beloof ik", zei de prinses. "Ga je nu de bal halen?"

Maar intussen dacht ze: wie denk je wel dat je bent, lelijke kikker!

PLONS! De kikker sprong al in de vijver. Even later kwam hij terug met de bal. De prinses slaakte een gilletje van blijdschap en rende er snel mee weg.

"Hé! En ik dan? Niet zo snel! Ik kan je niet bijhouden!", riep de kikker.

Maar de prinses holde gewoon door. Die avond zat de prinses met de koning en de koningin aan tafel koninklijke groentesoep te eten. Hé! Er kwam iets de trap op: klets klats... klets klats... en: drup, drup, drup. 'Iets' klopte op de deur.

"Wat is dat?", vroeg de koning.

"Oh, het is de kikker maar", zei het prinsesje.

"Kikker?", vroeg de koningin. De prinses vertelde het hele verhaal.

"En nou wil hij van mijn bordje eten! Brrr! Ik moet er niet aan denken!"

"Wat je belooft, moet je ook doen", sprak de koning! "Lakei! Laat de kikker binnenkomen."

Griezelen zag de prinses dat de kikker gezellig van haar soep mee ging eten. Ze kon geen hap meer door haar keel krijgen!

"En nu wil ik op je kussentje slapen!", zei de kikker.

"Nee!", gilde de prinses. "Hou je aan je belofte!", sprak de koning dreigend.

Zuchtend pakte de prinses de kikker en zette hem op de grond in haar kamer. Ze lag nog niet in bed of "tjoeps!", de kikker wipte op het kussen.

"Ga weg, engerd!"

"Ik zeg het tegen je vader hoor!", zei de kikker.

Toen werd de prinses razend. Ze pakte de kikker op en smeed hem zo ver mogelijk weg... Er gebeurde iets wonderbaarlijks. Ineens zat er niet een groene kikker, maar een knappe prins in haar kamer.

"Kun je nu wél een beetje lief voor me zijn?", vroeg hij vriendelijk. Hij vertelde haar, dat hij door een lelijke heks in een kikker was veranderd, en dat alleen het prinsesje de betovering kon verbreken. En dat had ze gedaan, gelukkig. De prinses keek de prins in zijn mooie groene ogen... en was in één klap dolverliefd.

Ze trouwden op een mooie zomerdag, kregen veel kinderen en leefden nog lang en gelukkig.

En de gouden bal? Die werd gepoetst tot de vónken er vanaf vlogen en kreeg een ereplaatsje in het paleis!

FLONS!
Even later kwam hij terug met de bal.